

men det ville de Herrer vide, at jeg ikke har kunnet fremskynde Sagen om Dampfærger stærkere, end skeet er. Jeg haaber, at de ærede Herrer have gjort sig bekendte med de Akter, som jeg har ladet ombede, og hvori Sagen er bekyt af høist kompetente Autoriteter og fra saagodt som alle Sider. Jeg veed ikke, om det er de Herrer bekendt, at der tillige er en meget nøiagtig udført Model til en saadan Dampfærge, der har været til Eftersyn i Folkethingsalen, og som jeg, hvis den ikke er seet af Landsthingsmændene, skal foranledige fremskillet her. Denne Sag har jeg, som sagt, ikke kunnet fremskynde mere, medens jeg derimod ikke anfaae mig berettiget til at lade det Spørgsmaal, der foreligger her, beroe til samme Tid; dette vil imidlertid naturligviis alligevel blive Følgen, hvis Loven skulde blive forkastet, eller Landsthinget skulde slutte sig til den Affattelse af samme, der fik en Majoritet, om end kun en meget ringe, i Folkethinget, hvad der er det Samme som en Forkastelse af Loven. Jeg vil i saa Tilfælde sørge for, at Sagen bliver bragt frem i sin Heelhed til Efteraaret. Men Grunden, hvorfor jeg har anseet mig forpligtet til at fremme denne Deel af Sagen først og fremmest, og hvorfor jeg skal tillade mig at rette den bestemte Opfordring til det høie Landsthing om muligt at tilendebringe den i indeværende Session, er den, at det er af den allerstørste Betydning, at Arbejderne paa Thyen ikke standses, hvilket vilde blive en nødvendig Følge af, at Sagen ikke nu fandt en saadan Afgjørelse, som jeg vilde ansee det for forsvaerlig at bringe til Udførelse, og jeg skal endnu tilføie, at jeg har stærk Grund til at antage, at hvis Slutningen af Jernbanearbejderne — ved „Slutningen“ mener jeg det Stykke fra Causlunde til Lille Belt — ikke bliver paabegyndt i indeværende Sommer, saa vil Peto standse med Jernbanearbejderne i Slesvig, fordi det er ham, der maa gjøre det hele Udlæg og bære det hele Rentetab, der vil blive Følgen af, at Banen eet Aar silbigere bliver taget i Brug.

Det andet Hensyn, der har gjort sig gjældende, er de lokale slyenste Hensyn, og naftet det er aldeles vist, at reent lokale Hensyn ved saadanne store, almindelige Statsforetagender

ikke bør have en aldeles afgjørende Indflydelse, saa kan jeg dog ikke Andet end vedkjende mig her, hvad jeg gjentagende har udtalt i Folkethinget, at man paa ingen Maade bør agte dem ringe; thi til Syvende og Sidst dreier Spørgsmaalet sig jo om materielle og økonomiske Interesser, og Landet bestaaer jo dog i saa Henseende af Lokalteter, og, skjøndt Middelfart selv er en temmelig ringe By, saa troer jeg dog, at det er et meget stort Opland i Thyen, som den repræsenterer. Jeg har derfor heller ikke haft nogen Betænkelse ved at erklære, at jeg vil kunne tage imod Loven med den Forandring, der er foreslaaet og forøvrigt foranlediget af mig selv, idet jeg opfordrede Ingeniørerne til at anstille Undersøgelser paa Stedet, om der kunde opstilles Mæglingsforflag, den Forandring nemlig, at man, istedetfor at føre Linien fra Causlunde lige til Strib, lod den gjøre en Bue — en Bue maa der i hvert Fald være — sydpaa, hvorved den kom meget nær til Middelfart. Det er ganske vist et Offer, det er et Offer, der i Anlægs kapital fordrer en Meerudgift af 142,000 Rd., og medfører en Forlængelse af Veien af 2,500 Alen, og det vil naturligviis ligeledes medføre en Forøgelse af Driftsomkostningerne, som er anslaaet til 8,000 Rd. aarlig, hvilket jeg dog troer rimeligviis er noget for høit anslaaet. Det er altsaa ganske vist et Offer; men for det Første maa det erindres, at det dog ikke reent ud er et Tab, da Middelfart og de Interesser, der knytte sig dertil, derved ville drages ind i Jernbanenettet og altsaa ville give deres Bidrag dertil, og altsaa antager jeg, at ibetmindste en klæffelig Deel af den aarlige Meerudgift ved Driften vil paa denne Maade indvindes. Men dernæst er det et Hensyn, der kan tages, og som ikke er mindre end de Hensyn, der paa mange andre Steder paa den hele Linie ere blevne tagne til de lokale Interesser, og her er jo Tale om en væsentlig Deel af en meget frugtbar og vigtig D. Jeg troer altsaa, at de slyenste Interesser maa finde sig fuldkommen fyldestgjorte derved; thi Jernbanen vil komme Middelfart omtrent lige saa nær som tilfattet ved den oprindelige Plan, og i ethvert Tilfælde vil det undgaaes, hvad der maatte skee, hvis den skulde føres til Gre-